

کنفرانس بین المللی در مورد افغانستان
یک استراتژی جامع در چارچوب منطقوی
هاگ، 31 مارچ 2009

آقای کای آیده، نماینده خاص سرمنشی ملل متحد برای افغانستان

وزرا، خانم ها و آقایان،

اجازه دهید تا از اعلام حمایت سخنرانان قبلی که انتظاراتی را هم در پی داشت ابراز سپاس نمایم.

میخواهم نظریات خود را با نظریاتی که از سوی دیگران مطرح گردیده علاوه نمایم و امیدواری هایم را نسبت به چیزیکه این کنفرانس میتواند انجام دهد ابراز بدارم.

در قدم نخست، این کنفرانس باید نشاندهنده تجدید حمایت قوی سیاسی باشد که همانطور نیز است. تلاشهای ما یک تلاش فراگیر کثیرالملتگی بوده و باید به همین منوال طوری ادامه پیدا کند که همه ما بار مسئولیت ها را بعهده گیریم، اما طوریکه مالکیت یا رهبری انکشاف و تحکیم دیموکراسی در کشور متعلق به مردم و حکومت افغانستان باشد.

دوم، این یک مشارکتی است که ما از یکدیگر خویش بیشتر انتظار داریم. حکومت افغانستان بطور درست انتظار تاثیر بزرگتر از تلاشهای ما را دارد. جامعه جهانی از حکومت افغانستان انتظار دارد تا ساحات مورد نگرانی عمده، چون فساد اداری را شدیدتر مورد رسیدگی قرار دهد.

سوم، ما باید فضای بدبینی را کنار بگذاریم که بعضی اوقات پیشرفت های مهم ما را که اکنون در راستای ایجاد ارودی ملی به رهبری آقای وردک وزیر دفاع و پولیس ملی به رهبری آقای اتمر وزیر داخله مشاهده مینمائیم تحت شعاع قرار میدهد. یک برنامه اصلاح سکتور زراعت بزودی ارائه خواهد شد. کارهای مهمی در راستای انکشاف سکتور خصوصی در حال جریان است. پیش بینی امسال در مورد کاهش تولید خشخاش تشویق کننده است. اگر ما همین حالا این انکشافات مثبت را مشاهده نمائیم و حمایت خویش از این انکشافات را تحکیم نبخشیم، ما شاید این فرصت هارا که یک نقطه عطف در رسیده گی به مشکلات نگران کننده چون جرایم، فساد اداری، تولید مواد مخدر و عدم مصونیت غذایی بشمار میرود از دست بدهیم.

انکشافات نوید بخشی را که ما شاهد آن هستیم، محصول زحمات مقامات ورزیده افغانستان میباشد. اما این انکشافات بدون حضور قوی ملکی و نظامی بین المللی امکان پذیر نمیبود. تلاشهای مشترک ما باعث همچو نتایج میگردد. این وقت تامل نیست، بلکه وقتی است تا در تعهدات خویش ثابت قدم باشیم.

چهارم، ما باید اولویت های واضح را مشخص کنیم. بلی، همه چیز در افغانستان نیاز است، اما اگر اولویت های واضح را در برنامه کاری خویش مشخص نمائیم، ما قادر خواهیم بود تا پیشرفت هائی را که در یک تعداد از ساحات حاصل نموده ایم تحکیم ببخشیم. اگر ما این کار انجام ندهیم، دستاوردهائی را که تا به اکنون داشته ایم، پایدار باقی نخواهند ماند. این اولویت ها عبارت از ظرفیت و نهاد سازی، و رشد اقتصاد از طریق زراعت، انرژی و زیربنا، بر علاوه تقویت سکتور امنیتی افغانستان میباشد. ظرفیت سازی در افغانستان باید در محراق تلاشهای همه ما قرار داشته باشد. سرمایه گذاری های بزرگ در این سکتور ها کمک قاطعانه به افغانستان واقعی خواهد بود.

پنجم، ما باید از امکانات موجود در منطقه جهت حمایت مردم افغانستان و تحقق ثبات و رشد استفاده نمائیم. این امکانات شامل پروژه های بزرگ زیربنائی و انرژی، معارف و رشد ظرفیت در سکتور زراعت، صنعت و اداره میباشد. اکثر تلاشهای منطقوی نسبت به کمکهای مشابهی که از سوی کشورهای خارج از منطقه صورت میگیرد موثرتر و کم هزینه میباشد.

ششم، ما هماهنگی را باید بهبود ببخشیم. تلاشهای ما تا هنوز هم نهایت پراکنده است و تاثیری را که ما در جستجوی آن هستیم بجا نمیگذارد. درخواست های زیادی مبنی بر هماهنگی وسیع تر صورت گرفته است. اما تعداد کمی آماده هستند تا تلاشهای شان هماهنگ گردد. این شیوه باید خاتمه داده شود. ملل متحد باید کار بیشتری را انجام دهد، بلی ما آماده هستیم تا کار بیشتر انجام داده، نقش خویش را عمیق و حضور خویش را در سراسر کشور گسترده سازیم.

و حرف آخر اینکه، این کنفرانس باید ختم یک مرحله و آغاز یک مرحله جدید باشد. مباحث استراتژیک میتواند وضاحت بیشتر و درک واضح تر از اهداف را بمیان آورد. من از استراتژی جدید ایالات متحده امریکا و تاکید یکسان آن بالای تلاشهای ملکی و نظامی استقبال مینمایم. اما اکنون زمان مباحث استراتژیک باید پایان یابد. ما میدانیم چی کاری باید کرد. اکنون زمان تطبیق استراتژی مطابق به مالکیت یا رهبری و اولویت های واضح افغانستان و استفاده بهتر از منابع فرارسیده است. اگر همه ما روی یک روش هماهنگ و اولویت بندی شده تمرکز نمائیم، ما قادر خواهیم بود تا تلاش های خویش را انرژی تازه بخشیده و اعتماد بیشتر را برای مردم افغانستان نسبت به آینده شان بمیان بیاوریم.

آرزو دارم که این نشست آغاز یک مرحله جدید باشد که ما روی کارهائیکه انجام داده ایم نه بلکه روی اینکه چی کاری انجام داده و باید انجام دهیم تمرکز نمائیم.